

цѣ-тѣ до смѣрти-тѣ на краля въ 1481 год. Мнозина умрѣхъ въ затвора отъ гладь а други ся мѣчихъ другояче въ тѣхъ; а останѣли-тѣ бѣхъ принудени да бѣгати въ най-гѣсты-тѣ горы, и прѣзъ день-тѣ да ся крыжътъ въ пещеры-тѣ и канары-тѣ. И за да не ся открье прѣбываніе-то имъ чрѣзъ пушѣка, тѣ правяхъ огнь само прѣзъ ношь-тѣ, при кой-то и четяхъ Библиѣ-тѣ и ся моляхъ. Кога-то слѣдъ паданіе-то на снѣга, тѣ бѣхъ принудени да излѣзвати за да намѣржѣти ѣщо за потрѣбѣ-тѣ си, то всѣкога единъ вѣрѣше слѣдъ другъ тѣи щото стѣпваше въ стѣпкы-тѣ на прѣдній-тѣ, а послѣдній-тѣ влѣчеше единъ снопъ слѣдъ себѣ си за да ся истрива слѣда-та, и да ся даде видъ че само единъ си-ромахъ е минавалъ кой-то влѣчеше храстіе отъ торж-тѣ. Въ вѣре на това безпокойствіе, Братъ *Матей Даланиій* за исповѣданіе-то на чисто-то Евангеліе пѣрвомъ за шесть а послѣ за четыры години ся затвори въ тѣмницѣ-тѣ въ Прагѣ. Пѣрвомъ го поддѣржахъ нѣколко добри хора съ ястія и питія, между кой-то бѣше особенно една благородна жена, слугыня-та на кой-то чрѣзъ не-товы-тѣ увѣщанія дойде въ познаніе-то на истинѣ-тѣ. Но кога-то врагове-тѣ забранихъ на тѣзи хора да му носятъ хранѣ, и спорѣдъ това станѣ опасно че ще умрѣ отъ гладь въ тѣмницѣ-тѣ, тогава Богъ помогнѣ по другъ начинѣ. Единъждѣ той случайно глѣдаше къмъ прозореца на тѣмницѣ-тѣ си и заблѣжи че една сврака тамъ кацнѣ